

[Svend Haugaard.]

gene, og at der er en række ting, der skal klares først. Vi har ikke klaret vores sikkerhedskrav med hensyn til disse energikilder, vi har ikke klaret typegodkendelsen, vi har ikke klaret spørgsmålet, om de er tilstrækkeligt rentable, og det er vel også sådan, at hvis man forcerer udviklingen frem, vil dansk industri have en mindre chance for at komme med i leveringerne. Vi mener, at regeringens oplæg på disse områder er noget mere realistiske.

Endelig med hensyn til lovforslag nr. 81 om atomkraft, fra de konservative, har vi tidligere sagt, at der er en række uafklarede ting – især med hensyn til affaldet og plutoniumanvendelsen – som må klares, inden der kan tages endelig stilling, så vi må altså afvise forslaget, som det ligger i dag, men vi mener også, at vi skal have afklaret hele det spørgsmål, som jeg nævnte, med hensyn til valget imellem naturkraft og de andre kraftformer.

Honoré (KrF):

Først vil jeg gerne lokalisere den energipolitiske diskussion. Energipolitiske drøftelser bliver ofte sammenblandet med andre ting. Energipolitiske diskussioner er ikke drøftelser af problemet økonomisk vækst, dvs. diskussioner om, hvorvidt vi skal have øget produktion og øget forbrug. Diskussionen herom og afgørelserne på disse spørgsmål er overordnede i forhold til den energipolitiske diskussion og bør foregå forud for denne diskussion. Vi må altså først afgøre, om vi ønsker fortsat økonomisk vækst eller ej. Dernæst, når vi har gjort det, kan vi diskutere, hvilke konsekvenser dette har for energipolitikken, og energipolitikken skal så angive de midler, vi kan tage i brug for at nå det mål, vi har fastsat, økonomisk vækst, økonomisk nulvækst eller økonomisk tilbagegang.

Alle politiske partier og alle lønmodtagergrupper i dette land går ind for fortsat økonomisk vækst. Det gælder også kristeligt folkeparti. Økonomisk vækst er forudsætningen for, at vi kan afskaffe vor udlandsgæld og øge vort bidrag til udviklingslandene. Vi går ind for økonomisk vækst på grund af de farlige følger, en økonomisk nedgang kunne få både for den internationale økonomi og for de politiske forhold. Men vi er ikke tilhængere af en hvilken som helst form for økonomisk vækst. Vi ønsker en vækst, der tager vidtgående miljø-

ressourcemæssige hensyn. Vi ønsker at begrænse forbruget af de ikke-fornyelige ressourcer mest muligt og derfor at fremme genbrugstanken. Vi ønsker at bremse forbrugsstigningen i de industrialiserede lande og omdirigere den til de fattige, underprivilegerede lande i den tredje verden.

Dette er en overordnet økonomisk målsætning, som vor energipolitik skal levere midlerne til.

Ifølge en kristen forvaltertanke skal mennesket under ansvar over for livets giver ikke skalte og valte med naturens ressourcer, men anvende dem under hensyntagen til det almene vel, herunder under hensyntagen til kommende generationer.

Kristeligt folkepartis energipolitik har som overordnede principper at sikre en mere alsidig energiforsyning, herunder at reducere den store afhængighed af olie, at reducere energiforbruget, at fremme energiforskningen, og vi anser endvidere etablering af en mere miljøvenlig energiforsyning for en vigtig opgave.

Tilførsel af tilstrækkelige energimængder er simpelt hen et spørgsmål om at være eller ikke være for et moderne industrisamfund som vort. Økonomisk vækst betyder øget energiforbrug, også selv om vi sparer på energien. Når oliens bidrag skal nedtrappes, må andre energikilder tages ind for at erstatte det, vi mister gennem olien, og for at give det ekstra tilskud af energi, som den økonomiske vækst kræver. Sådanne andre energikilder er naturgas, kul, kernekraft og såkaldt alternative energiformer.

Hvad naturgassen angår, anslås danske forekomster foreløbig til et sted mellem 30 og 60 mia m³. Norske gasforekomster i Staffjord, Odin, Heimdal og Sleipner er foreløbig opgjort til 200 mia m³. Hvis vi derfor kan få tilslutning til et norsk samlerørsledningssystem og få sikkerhed for en tilstrækkelig andel af norsk gas, vil det måske være økonomisk forsvarligt at investere i naturgas, investeringer, der for transmissions- og distributionsanlægs vedkommende for statens vedkommende er beregnet til 8½ mia kr. Men så store, så økonomisk krævende gasprojekter kan man vel næppe træffe beslutning om, før man har truffet beslutning om de store investeringer, der skal til, hvis vi vil have kernekraft.

Vi er meget opmærksomme på kul, og vi må nok acceptere en øget anvendelse af kul herhjemme i konventionelle elværker og måske